

[Oluf Pedersen.]

ønske sig fritaget, hvad man vel maa anse for utænkeligt."

Det vil sige, at man har kunnet følge, hvad man dengang var inde paa, en udmærket Metode, hvorved man kunde faa frivillig Værnetjeneste, uden at man vilde faa et klassepræget Korps.

Naar nu det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen mener, at dette med den tvungne Værnepligt skulde være noget særlig demokratisk, saa vil jeg henvise til, at det første, som Hitler fandt paa, da han kom til Magten, var at gennemføre tvungen Værnepligt. Det vil altsaa sige, at det skulde være en særlig demokratisk Handling! Og hvad angaar Spanien, saa ser vi nu dér, at en kommunistisk farvet Regering er gaaet til den tvungne Værnepligt. Er det særlig demokratisk? Eller hvad mener det ærede Medlem om England, der ikke er gaaet til den tvungne Værnepligt? Er det, fordi England er et udemokratisk Land? Nej, jeg tror, at man skal ikke overse det Forhold, at den tvungne Værnepligt giver Slavesjæle, det vil sige, at den tvungne Værnepligt forringer baade Mandskab og Officerer.

Officererne faar gennem den tvungne Værnepligt med den alt for rigelige Magt, de har over de menige, meget nemt en nazistisk Indstilling, som vi vel desværre heller ikke her i Landet kan sige os helt fri for, og vi ser da ogsaa, at man fra konservativ Side er inde paa, naar det drejer sig om de frivillige Korps, at Frivillighed kan give et bedre Værn. Jeg vil kun have Lov til at sige heroverfor, at vi fra vor Side finder det naturligt og rimeligt, at man ophæver de frivillige Korps, fordi det er en Statsopgave, det drejer sig om, men at Ordningen alligevel bør gennemføres paa frivillig Grund, det vil sige, at Staten skal ordne det, men Mandskabet skal være frivilligt. Det er et naturligt og sundt Grundlag.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at man skulde gøre Forholdene bedre for de værnepligtige. Jeg gør her opmærksom paa, at hvis der er Frivillighed, kommer dette ganske af sig selv. Det, som jeg gaar ind for, er en frivillig Ordning, men ikke Lejetropper. Kun derved kan Uddannelsen blive højnende og Faren fra Hæren blive mindre, thi naar man nu, hvad man er stærkt inde paa dels her, dels i Udlandet, vil stille det op, som om dette, at man havde tvungen Værnepligt, gav nogen som helst Sikkerhed mod nazistiske Udskejelser, gør jeg opmærksom paa, at man havde tvungen Værnepligt i Spanien, og at man har tvungen Værnepligt i Japan,

altsaa Steder, hvor netop Hæren har været at sætte sig op mod Regeringen.

Jeg tror tværtimod, at bygger man paa Frivillighed, saa har man en Hær, et Vagt-korps eller et Politikorps, hvad man nu vil have, som ikke i den Grad vil kunne blive afhængigt af Officererne, som Officererne ikke kan misbruge til noget, som er Regeringen, den lovlige Regering, imod. Derfor er det mit Haab, at Regeringspartierne af rent saglige Grunde ikke vil være imod at afskaffe den tvungne Værnepligt, og at man vil søge at overvinde de økonomiske Betæneligheder, der vil være derved, idet jeg mener, at det er rimeligt, at Staten afholder de fornødne Udgifter, og at man ikke gennemfører en Ordning, der reelt er en Beskatning af de unge.

Jeg vender mig derefter til det økonomiske vedrørende Lovforslagene og til en Belysning af Problemet Oprustning. I Regeringens Forslag af 1924 regnede man med en Udgift paa ca. 12 Mill. Kr., i det radikal-socialistiske Forslag af 1930 med en Udgift paa ca. 18 Mill. Kr. Nu foreslaas der en Udgift paa 26,4 Mill. Kr. til Hæren, 14,4 Mill. Kr. til Søværnet, desuden en Ændring af Pensionsreglerne og Ekstraudgifter paa 3½ Mill. Kr. aarlig i de første 5—6 Aar. Men hertil maa saa lægges de 10—12 Mill. Kr., som det vilde koste mere, hvis man skulde lønne de 7 800 menige; man nu ønsker indkaldt, paa samme Maade som man i 1930 foreslog at lønne de 1 600 Mand.

Det er betegnende, at efter Forslaget her skal de 7 800 koste i Lønning 1,6 Mill. Kr., medens man i 1930 for de 1 600 Mand regnede med en Udgift til Lønninger paa 2 Mill. Kr., det vil sige, at hvis man skulde lønne efter samme Principper, som man foreslog i 1930, vilde den samlede Udgift til Hær og Flaade blive paa ca. 60 Mill. Kr. mod 18 Mill. Kr. i 1930. Selv om man tager Prisstigningen med i Betragtning, er det ganske givet, at der her for Hærens Vedkommende har fundet en mægtig Oprustning Sted, hvilket ogsaa ses af, at den aarlige Indkaldelse er sat op fra de 1 600 til de 7 800.

Man kan saa spørge: Hvad faar man saa for de mange Penge? Hvad faar man for denne i Forhold til Regeringens Forslag i 1930 kolossale Oprustning? Ja, vi har set Udtalelser fra sagkyndige, bl. a. fra den sagkyndige Oberst Ivan Carstensen, som ifølge „Nationaltidende“ har fortalt ved et Møde her i København, at efter det nye Lovforslag skal de danske Soldater ligge paa aaben Mark som Slagtekvæg for Tank-